

midlertidigt, fordi man ville ændre straffeloven sådan midlertidigt i relation til en konkret konflikt i samfundet. Det er måske heller ikke den optimale måde at håndtere problemstillinger i samfundet af sådan mere retspolitisk karakter på, at man midlertidigt vil ændre straffeloven. Men det var så det, man ville fra SF's side. Det er ikke lykkedes; nu bliver det en permanent ændring af straffeloven.

Hvorfor er det så, det er en dårlig idé med de der minimumsstraffe? Det er det, fordi det ikke er menneskeligt muligt for folketingspolitikere eller andre at overskue i al fremtid alle forhold, der kan indgå i en konkret straffelovovertrædelse. Derfor er det, at man beder domstolene om at inddrage alle forhold og så udmåle en straf. Hvis man er i tvivl om, hvorvidt det ikke er muligt, skulle man have fulgt debatten her mellem anden og tredje behandling, hvor vi altså var ganske langt i lovgivningen, og hørt mængden af spørgsmål, der er stillet, og oplevet kappestriden om, hvis ændringsforslag der skulle gennemføres, og hvad det var for nogle forhold, der egentlig skulle være omfattet af minimumsstraffen. Ja, lad mig bare læse et par enkelte spørgsmål op: Vil søgning efter våbenopskrifter på nettet være omfattet af ministerens ændringsforslag, som altså udvider minimumsstraffene? Vil personer med interesse for våben være omfattet af ministerens ændringsforslag, hvis de er selvbyggere – altså, hvis de selv bygger deres våben? Og måske et af de mere illustrative, spørgsmål nr. 53: Vil en voldsramt kvinde med en psykotisk eksmand være omfattet af ministerens ændringsforslag, hvis hun anskaffer sig et skydevåben, fordi hun ikke tror på, at politiet kan beskytte hende og hun ikke orker at bo på et krisecenter længere?

Kl. 16:21

Det er jo de spørgsmål, som de, der går ind for det her, har stillet for at finde ud af, hvad det er, de er ved at vedtage. Og det siger sig selv, at hvis spørgsmålene har den karakter, kan de jo fortsætte i det uendelige. Hvad nu, hvis det er en person, der anskaffer sig et skydevåben, fordi der ikke var plads på det lokale krisecenter og man i øvrigt ikke havde lyst til at flytte ud af kommunen? Er man så omfattet af ministerens ændringsforslag? Og sådan kan man blive ved og blive ved og blive ved. Og det er jo hele pointen: Hvis man har tillid til domstolene, fastsætter man strafferammer, og så beder man dommerne om at udmåle straffen.

Med det her forslag vedtager Folketinget altså noget, som der i hvert fald i rigtig mange år ikke var nogen, der gik ind for. Så er der et enkelt parti, der går ind for det midlertidigt, mens en konflikt varer. Det bliver så indført permanent. Og jeg har konstateret, at hr. Peter Skaarup allerede vejrer morgenluft; han har haft indlæg bl.a. på www.politiken.dk, hvor han siger: Det her jo er det første skridt, nu er vi i gang, der skal minimumsstraffe på langt flere områder.

Jeg vil bare sige, at når man betræder den her sti, bliver det da svært at forklare for almindelige mennesker, at hvis der skal være minimumsstraffe for våbenlovovertrædelser, hvorfor så ikke for voldtægt? Hvorfor så ikke for grov vold? Hvorfor så ikke for nogle af de andre ting, som vi alle sammen i enighed kan tage afstand fra? Det giver simpelt hen ikke mening. Det her er et udtryk for lovgivning af værste skuffe: når man ikke lovgiver for at løse konkrete problemer i samfundet eller i det mindste lovgiver på en måde, man tror på virker, men lovgiver for at holde hinanden skak over for en løbende of-fentlighed. Derfor stemmer vi imod.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 16:23

Karen Hækkerup (S):

Jeg er sådan set enig i mange af betragtningerne fra De Radikales ordfører, hr. Morten Østergaard, men der er en ting, jeg ikke er enig i, og det er, at man sætter domstolene ud af funktion. Det er stadig væk sådan, at lovovertrædelsen skal være sket under særlig skærpende omstændigheder, og det er op til domstolene at vurdere, om de særlig skærpende omstændigheder er til stede og man derfor kan bruge straffen. Desuden er der også stadig væk mulighed for, at man kan gå under minimumsstraffen, hvis oplysninger om gerningen, gerningsmandens person eller andre forhold taler herfor.

Det vil sige, at jeg egentlig synes, at vi har sagt, at det der med den høje straf gælder for dem, der under særlig skærpende omstændigheder skaber utryghed, skyder i vores gader, men der er stadig væk mulighed for domstolene for at foretage den konkrete vurdering: Er det her en sag, hvor der er særlig skærpende omstændigheder, eller er det alt muligt andet? Og der kan jo være masser af forhold, som vi slet ikke har fantasi til at forestille os, men som domstolene lige præcis skal være dem der vurderer.